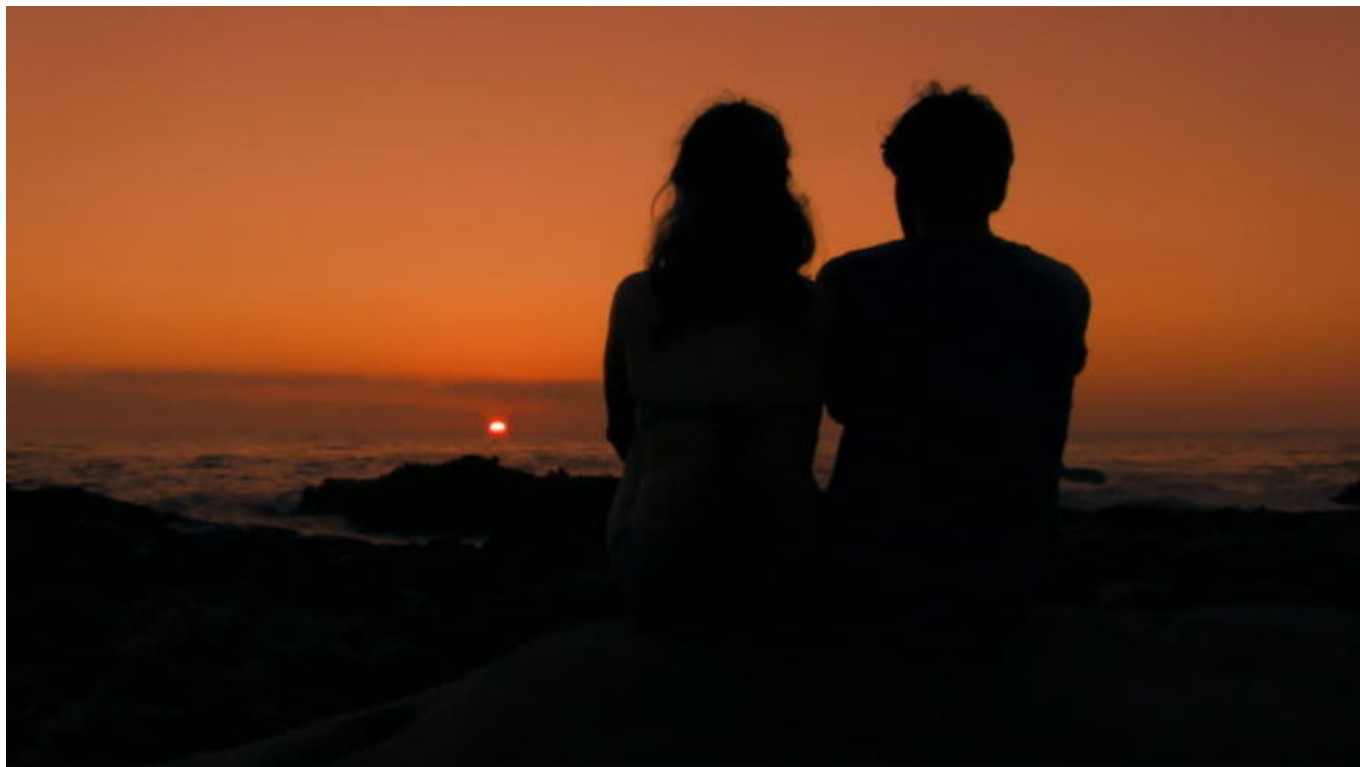

Vztahy: 2. Baptisté a liberalizace partnerských vztahů II.

Vztahy

Baptisté a liberalizace partnerských vztahů II.

Liberalizace partnerských vztahů je pojem, který zahrnuje celou škálu partnerských vztahů. Pro omezený prostor, který nám formát glosa umožňuje, jsme se již v předchozí úvaze [Baptisté a liberalizace partnerských vztahů I.](#) zaměřili na téma Společné bydlení nesezdaných párů.

Konstatovali jsme, že se v naší společnosti změnilo paradigma a vstup do manželství v rané dospělosti již není pro mladou generaci prioritou. Dotýká se to i mladé generace v našich sborech. Nejde o ojedinělé případy, jejich počet v posledních letech vzrůstá. Zdá se, že vzniká nový trend, kterému přihlížejí bezmocní rodiče a překvapené sbory.

Někteří trendoví pop psychologové varují mladé lidi v médiích, aby se nehrnuli do manželství, ale aby vyzkoušeli společné bydlení s partnerem. Společné bydlení na zkoušku má podle nich rozhodující vliv na volbu partnera a v případě nesouladu je rozchod ve vztahu snadný.

Společné bydlení nesezdaných párů tedy ani podle nich není všelékem na epidemii ztroskotaných manželství, ale je pouze únikem k nezávaznosti partnerských vztahů. Má více nevýhod než manželství a přispívá k degradaci partnerských vztahů na zboží a na jejich konzumaci, jak je dnešní konzumní společnost ve všech směrech uvyklá.

Společné bydlení nesezdaných partnerů vzniklo především pod tlakem většinové společnosti. Společenské vědomí emancipace žen vytváří tlak na to, aby ženy dosahovaly vyššího, vysokoškolského a akademického vzdělání. Konzumní společnost se svými nároky na vytváření zdrojů upřednostňuje v jejich rozdělování ženy s vyšším vzděláním. Adolescentní dívky jsou tak pod tlakem

rodičů, vrstevníků, vzdělávacích ústavů, médií a společnosti jako takové, aby odložily zakládání rodiny na pozdější léta. Vzdělání je pro ně i pro jejich sociální bubliny prioritou.

Před čtyřiceti lety dívky po vyučení nebo po maturitě byly kolem dvacátého roku svého věku, kdy své vzdělání ukončily. Byl to optimální věk pro zakládání rodiny a vstup do manželství. Dnes se pod společenským tlakem tato hranice posouvá o čtyři, pět i více let. Zralost dívek a jejich touha, mít vlastní rodinu se však neposouvá. Zůstává před dvacátým rokem jejich věku a je velmi silná, stejně jako u všech generací před nimi.

Dívky se tak dostávají do obtížně řešitelné situace. Společenský tlak na vyšší vzdělání a přirozená touha opustit rodiče a založit vlastní rodinu. Je to problém především adolescentních dívek na prahu rané dospělosti, než chlapců, kteří dozrávají pro rodinný život později.

Společné bydlení nesezdaných párů bývá stále častěji řešením dívek, které touží po obojím, po vlastní rodině i pokračování ve studiu. Nevýhody tohoto řešení jsou však očividné jak pro partnerský vztah, tak pro dívky samotné.

Problém spočívá především v tom, že společné bydlení je náhražkou za plnohodnotný rodinný vztah. Potřeba nerušeného soustředění na studium vede k odkládání plánování rodiny. Velká rizika však představují antikoncepční metody k zabránění nechtěného těhotenství. Především jejich nespolehlivost je velmi problematická.

U bariérové antikoncepce se pohybuje při běžném užívání nad deseti procenty i více, u lékaři vyzdvihované hormonální antikoncepce je riziko otěhotnění při běžném používání devět procent. To znamená, že za rok jejího běžného užívání otěhotní devět žen ze sta. A to je značný počet, aby nechal v klidu nesezdané páry.

K tomuto riziku hormonální antikoncepce je třeba přičíst i komplikace fyziologické a neurologické, které může způsobit. Počínaje náhlou příhodou mozkovou, přes nepřirozené hormonální vyladění ženy s jeho negativními subjektivními i objektivními potížemi a konče stále častěji se objevujícími problémy reprodukčního systému žen s otěhotněním po víceletém užívání hormonální antikoncepce.

Neméně problematické u společného bydlení nesezdaných partnerů je i riziko přechození vztahu, které vede k jeho rozpadu. Psycholog Jeroným Klimeš uvádí, že poločas rozpadu vztahu bývá od dvou let výše, přičemž společné bydlení nehraje velkou roli. Vztah potřebuje naplnění a tím naplněním je narození dítěte. Pokud toto není z různých důvodů možné, dochází k frustraci a vztah se vyprazdňuje.

Společné bydlení nesezdaných studujících párů v rané dospělosti tedy není plnohodnotnou rodinou, neboť nenaplnuje její znaky a potřeby. Každý vztah má vlastní dynamiku, která musí naplňovat jeho potřeby. Pokud to není možné, vztah se většinou rozpadá. V této perspektivě pozbývá smyslu.

Posléze můžeme ještě porovnat společné bydlení s manželstvím z pohledu duchovního, teologického nebo spíše církevního, potažmo baptistického. Odhlédneme-li od toho, že manželství jako instituce bylo v dějinách po staletí posilováno jeho katolickým vnímáním jako svátosti, což poznamenávalo i právní systémy od starověku, přes středověk až do dnešní doby, představovalo pro státoprávní systémy eminentní zájem vládnoucí moci na jeho prosazování z důvodu udržení ekonomické a sociální stability.

Manželství jako svátost je v dnešní době vnímáno jako relikv konzervativních ideových a náboženských směrů. Ne jinak je to i u baptistů. I zde můžeme rozeznávat větší či menší rozdíly. Manželství je silným tématem u konzervativních baptistických denominací. Třeba v BJB, ve které se původní baptismus vytrácí a přiklání se k evangelikálnímu proudu, nebo u reformovaných baptistů,

kteří si přívlastek "evangelikální" pro jistotu dali přímo do názvu své nové denominace.

Nonkonformní baptisté, nepřizpůsobiví hlavnímu proudu, jsou vůči instituci manželství opatrnější. Uvědomují si, že instituce manželství není zárukou zdravého, trvalého a stabilního vztahu. Pastorační zkušenosti ukazují, že v mnohých manželstvích jsou vztahy narušené, patologické, nefungující, zraňující, plné bolesti a utrpení.

Je-li v příslušné sociálně-náboženské bublině kladen velký důraz na formální udržení manželství jako náboženské kvalifikace, pak bývají manželství udržována pro vnější nábožensko-sociální satisfakci, ačkoliv uvnitř panuje rozvrat a bolestné zraňování. Taková manželství jsou smutnou realitou v církvích, denominacích a sborech, kde na formální existenci manželství záleží více než na stabilním a fungujícím partnerském vztahu.

Není bez zajímavosti, že i z tak konzervativního náboženského proudu, jako je katolicismus, v poslední době zaznívají hlasy, které relativizují vliv instituce manželství na stabilitu partnerského vztahu. Jeroným Klimeš, psycholog a katolík, známý svojí publikací *Křestanství, vztahy a sex*, vychází ze své praxe a statistik a jednoznačně tvrdí, že ani společné bydlení nesezdaných párů ani manželství nedokážou vztah stabilizovat na více než čtyři pět let.

Dle jeho názoru je jediným opravdu stabilizujícím prvkem v partnerském vztahu narození dítěte. Dítě podle něj stabilizuje partnerský vztah na deset let. A každé další dítě o dalších deset let. Proto podle něj by stabilní páry měly mít tři, nejlépe čtyři děti, které by je stabilizovaly na třicet, čtyřicet let. Pokud není institut manželství opravdu pro vztah stabilizující, může to vysvětlovat proč manželství ztrácí u pozdních adolescentů prioritu.

Je tedy otázkou, zda by měli baptisté za každou cenu lpět na formální instituci manželství, zejména v těch případech, kdy bylo manželství vyprázdněno a je pro vztah kontraproduktivní. Na druhou stranu ani společné bydlení nesezdaných studujících párů není plnohodnotnou rodinou, která by partnerský vztah stabilizovala.

Katolický důraz na plození dětí jako na stabilizační prvek partnerského vztahu má svoji logiku. Neměli bychom však při všem tom mudrování zapomenout na to nejdůležitější. Na dobrou zprávu o naději pro všechny ztracené vztahy. Na naději v Kristově oběti, která přináší odpuštění do našich narušených, rozvrácených a nemocných partnerských vztahů. Na Záchrance našich ztracených duší, který nabízí stabilitu našemu nestabilnímu světu i našim nestabilním partnerským vztahům.

[Štěpán Křivánek](#)

Předchozí glosa:

[Baptisté a liberalizace partnerských vztahů I.](#)

[Baptisté a liberalizace partnerských vztahů III.](#)

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté - Česká republika](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj baptistických sborů](#)